

एस्तरको पुस्तक

रानी वस्तीले राजाको हुकम मानिन्

१ अहासूरसको समयमा यो कुरा घट्यो यी अहासूर थिए जसले भारतवर्षदेखी लिएर इथियोपिया सम्मका १२७ प्रदेशहरू माथि शासन गर्थे। २ती दिनहरूमा अहासूर राजाले प्रसाद जिल्ला शासन गर्थे।

३आफ्नो शासनकालको तेस्रो वर्षमा, राज्यमा भव्य बडाई अनि प्रतिनीधिकोलाई ठूलो भोज दिन ऐश्वर्यका प्रदर्शन गर्दा तिनले आफ्ना सबै अधिकारीहरू अनि सेवकहरू फारसी अनि मादी सेनापतिहरू, कुलीनहरू। ४अनि आफ्ना अधिनका प्रदेशबाट आएर अधिकारीहरूका निम्ति १८० दिनसम्म भोजको आयोजन गरे। ५अनि त्यो उत्सव पुरा भयो राजाले शूशनमा भेट्न सकिने सबै धनी एवं गरीब मानिसहरूका निम्ति राजमहल संगै बारेको बगौचामा सातदिनसम्म भोजको आयोजन गरे। त्यहा मिहीन सुती वस्त्रका हातले बुनेका जाली बनावटका वस्त्र। ६नीला अनि सेता सुतीका पर्दाहरूको घेरामा मलमलको डोरी अनि बैजनी लुगा, चाँदीका खामाहरू संगर्मरको दुङ्गाहरू थिए। तलमाथि बुट्टा बनाईएका राता सेता मोती अनि मुल्यावान पत्थर लाएको अनि चाँदीका आराम-आसनहरू राखिएका थिए। ७दाखरस सुनका कचौरा महरूमा थिए। कचौरा विभिन्न प्रकारका थिए। अनि त्यहाँ धेरै राजकीय दाखरस थियो, किनभने राजा धेरै दयालू थिए। ८पेय वस्तु प्रचुर थियो प्रत्येक पाहुनाले जति इच्छा गर्छ त्यति पिउन दिनु भनी राजाले आफ्ना सेवकहरूलाई आदेश गरेका थिए।

९त्यसै समयमा रानी वस्तीले स्त्रीहरूका निम्ति एक भोजको आयोजना राजा अहासूरस को राजमहलमा गरिन।

१०-११भोजको सातौं दिनमा जब राजा दाखरसको नशामा चूर थिए उनले यहूमान, बिज्ता, हर्बोना, बिग्ता, अबगता, जेतेर अनि कर्कस, सात जना, नपुंसकहरू जसले राजा अहासूरसको सेवा गर्थे रानी वस्तीलाई राजकीय मुकुट लगाएर उनको अघि ल्याउनु भने उनले रानीको सुन्दरता मानिसहरू अनि अधिकारीहरूलाई देखाउन चाहन्थे किनभने तिनी अत्यन्तै सुन्दरी थिइन्।

१२राजाले नपुंसकहरूलाई आज्ञा गरे। तापनि, रानी वस्तीले आउँन अस्वीकार गरिन्। यसकारण राजा एक्दमै क्रोधित भए। १३यसकारण राजाले उनका ज्ञानी मानिसहरूसंग भने, जो नियमविचार शक्तिका विषयमा एक्दमै चतुर थिए, राजाले यी कुराहरू साधारण रूपले

सोधे। १४यी सात जना कर्शना, शेतार, अद्माता, तर्शीश, मेरेश, भर्सना अनि ममूकान, ज्ञानी अधिकारीहरू राजाका अत्यन्तै नजिक थिए यी फारस र मादीका अधिकारीहरूको राजासित पहुँच थियो अनि तिनीहरूले राज्यमा शासन चलाउँथे। १५राजाले तिनीहरूलाई भने। “नियम, अनुसार रानी वस्तीलाई के गर्ने? किनभने राजाले अहासूरस नपुंसकहरू, मार्फत जे आदेश दिए त्यो रानीले पालन गरिन्?”

१६अनि ममूकानले राजा अनि अधीकारीहरूको समक्ष भने, “रानी वस्तीले राजा प्रति मात्र होइन सबै अधिकारीहरू अनि राजा अहासूरसका प्रदेशहरूमा बस्ने सबै मानिसहरू प्रति अनादर गरेकीछन्। १७किनकि रानी को अनादर सबै स्त्रीहरूमा पुगेकोछ, कि तिनीहरूले पनि खुल्लम खुल्ला आफ्ना पतिहरूलाई तिरस्कार गर्न सक्छन्। हरेक स्त्रीहरूले भन्नेछ।” जब राजा अहासूरसले रानी वस्तीलाई तिनको समक्ष आउनु भने तर तिनी आइन्न्।

१८“आज, रानीले के गरिन फारस र मादी अधिकारीहरूका पत्नीहरूले सुने अनि तिनीहरूले आफ्ना पतिहरूसित, राजाका अधिकारीहरूले त्यही व्यवहार गरे तिनीहरूमा धेरै अपमान र क्रोध हुनेछ।

१९“यदि राजालाई राम्रो लाग्छ भने, उहाँबाट आदेश जारी होस् अनि यसलाई फारस र मादीहरूको व्यवस्थाको, नियममा लेखियोस्। यसको उल्लंघन नहोस्। “आज्ञापत्रले यो घोषणागर्नुपर्छ कि वस्ती फेरि पनि राजा अहासूरसको अघि आउनुहुँदैन। तिनको रानीको अधिकार पनि अन्य स्त्रीलाई दिनु पर्छ। जो तिनी भन्दा सुन्दर छे। २०राजाले जे हुकुम दिन्छन् विशाल राज्यले सुन्नेछ अनि सामाजिक स्तरमा ठूला या सानाका पत्नीहरूले सम्मान गर्नेछन्।”

२१अनि यो सल्लाह राजा अनि अधिकारीहरूको नजरमा असल ठानियो। अनि राजाले ममूकानको सल्लाहलाई स्वीकार गरे। २२अनि राजाले समस्त प्रदेशहरूलाई तिनीहरूको भाषा र तिनीहरूको बोलि अनुसार व्यक्ति व्यक्तिलाई उसको घरको शासक हुनलाई, तिनीहरूलाई आफ्ना मानिसहरू कै भाषामा जाहरेगरेर पत्रहरू पठाए।

एस्तरलाई रानी बनाईयो

२ यी घटनाहरू पछि राजा अहासूरसको क्रोध शान्त भयो। तिनले वस्तीलाई सम्भे अनि तिनले के

गरिन्, तिनको सम्बन्धमा राजाले के आदेश दिए त्यो सम्भे। २उनका सेवकहरू जसले उनको सेवा गर्थे भने, “राजाका निम्ति राम्री केटीहरू खोज। ३अनि आफ्ना राज्यका सबै प्रान्तहरूमा राजाले अधिकारीहरू नियुक्त गरून्। अनि तिनीहरूले सबै राम्री तरुणीहरू भेला पारुन र शूशान जिल्लाको नारी-कक्ष जुन नपुंसक होगई नारी-गृहको रखवाला हो उसको संरक्षणमा ल्याउन्। उसले तिनीहरूलाई श्रृंगार सेवा दिनेछ। ४अनि यी जवान स्त्रीहरू मध्य जसलाई राजाले मनपराउने छन् उनले वशती को सस्थानमा शासन गर्ने छिन्। यो विचार राजालाई असल लाग्यो अनि त्यसै गरे।

५शूशानको राजधानीमा एक जना यहूदी मानिस थिए। उसको नाउँ मोर्दैकै थियो। तिनी याइरका छोरा, शिमीका नाति, बिन्यामीनका कीशका छोरा थिए। तिनी, यहूदाका राजा यकोन्याह मध्य देश निष्कासनहुनेहरू सहितका एक जनाका सन्तान थिए। ६यो बाबेल का राज नबूकदनेसर द्वारा गरिएको देश निकाला थियो। ७मोर्दैकैकी एकजना भतिजी थिई जसको नाउँ हदस्सा थियो। उसको आमा-बाबु मरिसकेका थिए। मोर्दैकैले उसलाई धर्म-पुत्रीको रूपमा ग्रहण गरेको थियो। हदस्सालाई एस्तर पनि भनिन्थ्यो। एस्तरको शारीरिक गठन अनि अनुहार सुन्दर थियो।

८जब राजाको सन्देश अनि उर्दी सुनियो जब अनेक जवान स्त्रीहरूलाई शूशानको राजधानी हेगेकोमा भेला गरिदै थियो, एस्तरलाई पनि राजमहलमा लगियो अनि अन्तःपुरको रखवाले हेगेलाई निगरानिमा राखियो। ९अनि हगैले त्यो केटी एस्तरलाई मन परायो अनि उसले उसको कृपा प्राप्त गर्छ। यसकारण उसले एस्तरलाई तत्कालै श्रृंगार सेवा तथा राजमहलबाट भोजन र सात जना नोकर्नीहरू व्यवस्था गर्यो तब उसको नोकर्नीहरू र उसलाई हगैले सब भन्दा राम्रो नारी-गृहमा साख्यो। १०एस्तरले आफ्ना मानिसहरू वा आफ्ना पुर्खाहरू को बारेमा केही बोलिनन् किन भने यस विषयमा बोल्न मोर्दैकैले तिनलाई निषेध गरेका थिए। ११प्रत्येक दिन मोर्दैकै अन्तःपुरको आँगनको अघाडी, पछाडी हिँडिरहन्थे जसमा कि एस्तर को बारेमा तिनलाई के भईरहेछ, त्यो उसले थाहा पाउन सक्नेछन्।

१२प्रत्येक कन्याहरू राजा अहासूरसको अघि जाने समय आउँछ, स्त्रीहरू बाह महीना सम्म सिङ्गर पट्टर मा रहनु पर्थ्यो स्त्रीहरूले छः महीना सुगन्धित तेल लाउँथे अनि छः महीना उत्तर अन्ये सौन्दर्यका सामग्रीले सिङ्गिन्थे। १३त्यसबेला जवान स्त्रीहरू राजाकहाँ जान सक्थे। मांग गरिएका हरेक कुरा राजमहलको अन्तः पुनहबाट उनीहरूलाई लिन दिइन्थ्यो। १४सँभ्रमा तिनी राजा कहाँ जानु पर्छ अनि विहान अर्को स्त्रीहरूको निवासस्थान शाशगजको जिम्मामा नपुंशक राजाका दासीहरूको रक्षक कहाँ फेर्केर जान्थे। जब सम्म

राजाले तिनीलाई आउनु भनेर नाउँ द्वारा बोलाउँदैँन थिए। तिनी फेरि पनि राजा कहाँ जानु पर्दैँन थियो। १५एस्तर अबीहेल्को छोरी थिइन्, तिनी तिनीका काका मोर्दैकैकी धर्मपुत्री थिइन्। जब एस्तरको राजा कहाँ जाने पालो आयो। तिनले, राजाका नपुंसक, स्त्रीहरूका अभिभावक हेगेले तिनलाई गुर्न भनेका सल्लाह बाहेक अरू केही पनि गरिनन देखेहरू सबैले एस्तरलाई खूबै मन पराए। १६यसर्थ राजा अहासूरसको शासनका सातौ वर्ष को दशौ महीना, हो तेबेतको महीना-मा राजमहलमा राजाकोमा एस्तरलाई लगियो। अनि राजाले एस्तरलाई अन्य सबै स्त्रीहरूलाई भन्दा बढता मन पराए।

१७अनि अन्य सबै कन्याहरूलाई भन्दा राजाले तिनलाई मन पराए। यसर्थ राजाले राजमुकुट एस्तरको शिरमा लगाइदिए अनि तिनले वशतीको स्थानमा एस्तरलाई रानीको रूपमा शासन गर्ने अधिकार थिए। १८यसर्थ राजाले ठूलो भोजको आयोजना गरे आफ्ना सबै अधिकारीहरू अनि सेवकहरूको निम्ति भोज गरे। अनि तिनले सबै प्रान्तहरूमा त्यस दिनलाई विदाको दिन घोषण गरे अनि तिनले एक राजाले मात्र दिन सक्ने उपहारहरू प्रदान गरे।

मोर्दैकैलाई दुष्ट योजनाको जानकारी

१९कन्या केटीहरूलाई भेला गरिएको दोस्रो पल्ट थियो। अनि मोर्दैकै राजाको द्वारमा बसेका थिए। २०एस्तरले अभ्र पनि आफ्ना मानिसहरूको अथवा आफ्नो वंशको विषयमा मोर्दैकैले आदेश दिए अनुसार अरूलाई भनेकी थिइन्। अनि उसको निगरानीमा हुँदा जस्तै तिनले मोर्दैकैको आज्ञा पालन गरिन्।

२१त्यसबेला, जब मोर्दैकै राजाको मुलढोकामा थिए। बिगथाना अनि तेरेश-राजाका दुई मुलढोका सुरक्षाकर्मीहरू असन्तुष्ट भए। अनि तिनीहरूले राजा अहासूरसलाई मार्ने षड्यन्त्र गरे। २२अनि मोर्दैकैलाई त्यो षड्यन्त्र थाहा भयो, अनि उसले त्यो कुरा रानी एस्तरलाई भने। अनि एस्तरले त्यो कुरा राजालाई भनिन्, मोर्दैकैलाई, सुचना दिएकोमा श्रेयदिदै। २३त्यो कुराको छानबीन गरियो त्यो सत्य पाइयो र ती दुईलाई रूखमा भुण्डयाइयो। अनि यो घटना राजको इतिहासमा लेखियो।

यहूदीहरूलाई नाश गर्ने हामानको योजना

३ यी घटनाहरू पछि राजा अहासूरसले अगामी हम्मदाताको छोरा हामानलाई पदोन्नति प्रदान गरे। तिनले उसलाई उसको समयमा भएका सबै अधिकारीहरूको जिम्मामा राखिदिए। २अनि राजाको द्वारमा भएका समस्त सेवकहरूले भुकेर हामानलाई श्रद्धा देखाउँथे, किनभने तिनीहरूलाई त्यसो गर्नु भनी राजाले आदेश दिएका थिए। तर मोर्दैकैले भुकेर श्रद्धा गरेनन्। ३अनि

राजाको द्वारमा भएका सेवकहरूले मोर्दकैलाई भने, “किन तिमी राजाको आदेश भङ्ग गर्छौं?”

४जब तिनीहरूले दिनै पिच्छे तिनलाई भने तर तिनले तिनीहरूलाई उत्तर दिएनन। तब तिनीहरूले मोर्दकैको चियो गर्न हामानलाई भने किनभने उसले हाम्राकुरा मान्छन् भन्दैन मोर्दकैलाई तिनी एक यहूदी हो भनेर तिनीहरूलाई भनेका थिए। ५अनि हामानलाई मोर्दकैले भुकेर श्रद्धा नगरेको देखे यसर्थ हामान क्रोधले भरिए। ६जब उसले मोर्दकैको राष्ट्रियता चाल पायो उसले मोर्दकैलाई मात्र मार्न संतुष्ट थिएन। हामानले अहासूरसका समस्त यहूदीहरूलाई नष्ट गर्न चाहन्थ्यो किनभने तिनीहरू मोर्दकैको मानिसहरू थिए।

७राजा अहासूरसको शासनकालको बाहौ वर्षको पहिलो महिनामा हामान को क्षमता तिनीहरूले “पुर” अर्थात चिट्टा गरे। यहूदीहरूको विनाशको निम्ति निश्चित दिन अनि महिना तोक्नका निम्ति चयन गरिएको बाहौ महीना, अदारको महिना थियो। ८अनि हामानले राजालाई भने, “तपाईंको राज्यको प्रत्येक प्रान्तमा मानिसहरूमाभ एक थरिका मानिसहरू छरिएका अनि छुट्टीएका छन्। अनि तिनीहरूको दस्तुर सबै मानिसहरूको दस्तुर भन्दा भिन्नैछ। तिनीहरू राजाको नियमहरू मान्दैनन् राजालाई ल्यो कुरा अशैय भयो।

९“यदि यसले राजालाई प्रसन्न पार्छ भने आदेश लेखियोस् कि तिनीहरूलाई नष्ट गरियोस्। अनि म १०,००० चाँदीका टुक्राहरू राजाको भण्डारमा सहयोग दिनेछु जुन रकम हुन्छ ती आज्ञा पालन गर्नेहरूलाई इनाम दिनु हुन्छ।”

१०यसर्थ राजाले आफ्नो हातबाट मुद्रीको राजमोहर औठी निकाले अनि तिनले त्यो हामान, अगागी हम्मदाताका छोरा, यहूदीहरूका शत्रुलाई दिए। ११अनि राजाले हामानलाई भने, “तिमीलाई जे इच्छा लाग्छ त्यहिगर तर चाँदी चाहि आफूसंग राख।”

१२यसर्थ राजाका लेखापालहरू लाई पहिलो महीनाको तेहौ दिनमा बोलाए अनि प्रत्येक प्रदेशका राज्यपालहरूलाई, र प्रत्येक प्रदेशका अधिकारीहरूलाई लिपि अनि भाषा अनुसार हामानले आदेश गरे मुताबिक लेखियो। त्यसलाई राजाको नामवाली मा लेखियो अनि त्यसलाई राजाकै राजमोहर लगाइएको थियो।

१३अनि राजाका दुतहरू द्वारा सबै आदेशहरू राज-प्रदेशहरूमा पठाइयो कि सबै यहूदीहरू जवान अनि वृद्ध, केटाकेटी अनि स्त्रीहरूलाई बाहौ महीना, अदारको महीनाको तेहौ दिनमा आज्ञा गरियोस् अनि एकै दिनमा मारियोस् र नाम निशान मेटायोस्। अनि तिनीहरूका सर-सामानहरूलाई युद्धमा नास गरियोस्।

१४आदेशको एक-एकप्रति व्यवस्थाको रूपमा प्रत्येक प्रदेशमा पठाइयोस सबै मानिसहरूलाई भनियोस जसद्वारा त्यसदिन तिनीहरू तयार रहेनछन्। १५समाचार वाहकहरू

राजाको आदेश लिएर हतारिएर गए। आदेश शूशनको जिल्ला महलमा घोषणा गरिएको थियो। राजा र हामान मद पिउन बसे तर शूशन शहरमा हलचल भयो।

मोर्दकैले एस्तरलाई सहायता गर्न राजी भए

४ मोर्दकैले त्यहाँ भएका सबै घटनाहरू थाहा पाए। यसर्थ मोर्दकैले आफ्ना वस्त्रहरू च्याते अनि भाङ्गारा लगाएर आफै माथि खरानी छर्किए। त्यस पछि तिनी शहरको बीचमा गए अनि कष्टमा जोडले रोए। २तब तिनी राजा द्वाराको अधि गए। तर उनी भित्र गएनन् किनभने भाङ्गारा लगाएर कोही पनि राजाको द्वाराभित्र जान हुदैनथियो। ३अनि हरेक प्रान्तमा जब राजाको आदेश पुग्यो, त्यहाँका यहूदीहरू बीचमा अफसोस, रूबावासी र विलाप भयो। तिनीहरू धेरैजनाले शोक वस्त्र लगाए अनि शिरमाथि खरानी छर्किए।

४दासीहरू अनि नपुंशक जस्ले एस्तरको सेवा गर्थे तिनी कहाँ गए अनि मोर्दकैले के भहिरहेछ तिनलाई भने तब रानी व्याकुल थिइन्। अनि तिनले मोर्दकैलाई वस्त्रहरू पठाइन उनले बोराको वस्त्र हटाउन चाहिन। तर तिनले वस्त्रहरू स्वीकार गरेनन्। ५तब एस्तरले राज-नपुंसक हताकलाई बोलाइन्, जसलाई राजाले तिनको सेवामा नियुक्त गरेका थिए, अनि एस्तरले उसलाई मोर्दकै कहाँ के हुदैछ भनि बुझ्नेको निम्ति पठाईन। ६अनि हताक मोर्दकै कहाँ गए शहर चोकमा जो राजाको द्वारअधि थियो। ७मोर्दकैले घटेका सबै घटनाहरू उसलाई भने अनि तिनको को बारेमा जो यहूदीहरूको संकार को निम्ति राजकोषबाट दिइने छ भनि हामानलेभनेको कुरापनि भने। ८शूशनमा तिनीहरूको संकार गर्नु भनि जाहेर गरेको व्यवस्था लेखिएको एक प्रतिलिपि एस्तरलाई देखाइ दिनु अनि राजा कहाँ जानु र राजाको कृपा प्राप्त गर्नु अनि आफ्ना मानिसहरूका निम्ति तिनी सित निवेदन गर्नुभनि निर्देश न दिए।

९यसर्थ हताक गए अनि मोर्दकैले भनेका कुरा उसले एस्तरलाई सुनाए।

१०तब एस्तर ले हताकलाई तिमीले मोर्दकैलाई भन्नु भनी निर्देश गरिन्। ११“राजाका सबै सेवकहरू र राजाप्रान्तका मानिसहरूले यो जानुन कि कुनै पनि पुरुष वा स्त्री राजाले नबोलाई राजाको आँगनमा भिन्नी जान्छ त्यसको एउटै नियम छ-मृत्यु। अनुमति लिएर प्रवेश गर्ने मात्र बाँच्छ जसलाई राजाले आफ्ना सुनौला राज दण्ड फैलाउँछन्। अनि मलाई गएको तीस दिन देखि राजा कहाँ जानलाई बोलाइएको छैन।”

१२-१३जब तिनीहरूले मोर्दकैलाई एस्तरले भनेका कुरा सुनाए। तब मोर्दकैले यो जवाफ एस्तरलाई पठाए: “तिमीस्वयंले यो न सोच कि राजाको दर्वारमा बस्छु भनेर सबै यहूदीहरू मध्ये तिमी उम्कने छौ। १४तर यदि यसवेलामा तिमी चुपलागेर बस्यौ भने यहूदीहरूले

कही न कही बाट छुटकारा पाउनेछन्। तर तिमी र तिम्रा पिताकाघर* नष्ट हुनेछन्। अनि कसले जान्दछ शायद यस्तो समयमा तिमीलाई राज्यको उच्च पद दिइएको छ?"

१५-१६तब एस्तरले मोर्दकैलाई भनी पठाइन "जाऊ, शूशनमा भेट्टिएजति सबै यहूदीहरू भेला गर अनि मेरो निम्ति उपवासबस। तिमीहरूले तीन दिन तीन रात सम्म कुनै कुरा खानु वा पिउनु हुँदैन। अनि म र मेरा सेविकाहरूले पनि यसरी नै उपवास बस्नेछौं। तब यो नियमको विरुद्धमा भए म राजा भएकहाँ जानेछु। मलाई मार्छन् भनि मर्नेछु।"

१७यसर्थ मोर्दकै आफ्नो बाटो लागे अनि एस्तरले तिनलाई निर्देश दिएका सबै कुरा गरे।

एस्तरको राजा संग कुरा-कानी

५ अनि तेस्रो दिनमा एस्तर आफै राजकीय वस्त्र पहिरिइन्। र गए राजमहलको हल अघि आगनँमा उभिइन्। राजा सिंहासनमाथि प्रवेशद्वार तिर फर्केर बसेका थिए। रजब राजाले रानी एस्तरलाई आँगनमा उभिरहेकी देखे राजा उनलाई देखेर खुशी भए। यसकारण राजाले आफ्नो हातमा भएको सुनौलो राजदण्ड तिनी तर्फ फैलाए अनि एस्तर नजिक आइन् अनि तिनले राजदण्डको टुप्पो छोइन्।

३तब राजाले तिनलाई भने, "रानी एस्तर, तिमी कस्तो छौ? तिमी के इच्छा गर्छौ? आधा राज्यसम्म भए पनि तिमीलाई दिइनेछु।"

४अनि एस्तरले भनिन्, "यदि तपाईंलाई असल लाग्छ भने मैले तपाईंको निम्ति तयार गरेको भोजमा आउनु होस् अनि हामानलाई पनि ल्याउनु होस्।"

५राजाले आदेश दिए, "हामानलाई छिटो बोलाऊ जसमा कि एस्तरले भनेको कुरा हामीहरूले गर्न सकौं।"

अनि राजा र हामान एस्तरले आयोजन गरेको भोजमा गए। ६राजाले दाखरस पिउँदै गर्दा एस्तरलाई भने। "तिमीले के माग्ने इच्छा गर्छौ? जो केही तिमीले माग्छेउ त्यो दिइने छ। अनि तिमी जे पनि माग्छौ चाहन्छेऊ यदि यो आधा राज्य नै हो भने पनि यो तिमीलाई दिइने छ।"

७अनि एस्तरले उत्तर दिइन्, "मेरो निवेदन अनि मैले खोजेको कुरा यस्तोछ। यदि राजाले मलाई मन पराउनु हुन्छ भने यदि राजाले भोलिको मेरो निवेदनलाई इज्जत गर्न चाहनु हुन्छ मेरो विन्ती असल लाग्छ भने राजा अनि हामान मैले दिने भोजमा आइदिनु होस् अनि भोलि राजाले भन्नु भएको प्रश्नको उत्तर दिनेछु।"

पिता का घर नजिकका आफन्त, दाज्यू-भाइ, काका-मामा काकी भाइज्यू।

हामान मोर्दकै संग रिसाए

६त्यस दिन हामान खुशी अनि सन्तुष्ट भएर गए। तर जब हामानले मोर्दकैलाई राजाको द्वारमा देखे अनि मोर्दकै इज्जत गर्न हामानको अघि निउरीएनन् तब हामान मोर्दकै प्रति साहै क्रोधित भए। १०तर हामानले स्वयंलाई रोके अनि आफ्नो घरतर्फ लागे। तिनले आफ्ना साथीहरू अनि पत्नी जेरेशलाई बोलाए। ११हामानले उसका धेरै छोरा-छोरीहरूसंग राजाले तिनलाई सम्मान गरेको बताए राजाले तिनलाई राजाका समस्त अधिकारीहरू अनि सेवकहरू माथिल्लो वहोदामा राखेको धाक लगाए। १२हामानले भने, "रानी एस्तरले राजाको निम्ति दिएको भोज मा मलाई बाहेक अरु कसैलाई पनि निम्तो गरिन्। अनि भोलि पनि मलाई राजासित तिनीकहाँ जान बोलाएको छ। १३तर यी सबै मेरो निम्ति ठूलो कुरा होइन्। हरेक समय त्यो यहूदी मोर्दकैलाई राजाको द्वारमा बसेके देख्छु।"

१४तब तिनकी पत्नी अनि तिनका सबै मित्रहरूले तिनलाई भने एउटा ७५ फीट अग्लो फाँसी बनाऊ। अनि राजालाई विहान भन, "मोर्दकैलाई त्यसमा भुण्डयाउनु होस। त्यसपछि खुशीसित राजासंग भोजमा जा नुहोस्।"

त्यो विचार हामानलाई उत्तम लाग्यो अनि तिनले फाँसी बनाए।

मोर्दकैको इज्जत

६ त्यो रात राजालाई निद्रै लागेन। तिनले आफ्ना सेवकहरूलाई दफतरको लेख पुस्तक आफू कहाँ ल्याउनु भने अनि त्यो राजालाई पढेर सुनाइयो। जब बिगताना अनि तेरेश। २संधारका रखवालाहरू मध्ये दुइजना राज अधिकारीहरूले राजा अहासूरसको विरुद्ध कसरी षड्यन्त्र गरे त्यसबारे मोर्दकैले गरेको सबै कुराको विवरणमा राजाले सुने।

३तब राजाले भने, "यसका निम्ति मोर्दकैलाई हामीले के सम्मान अनि प्रशंसा दिऔं?"

अनि जवान मानिसहरू जो राजाका सेवामा थिए तिनीहरूले भने, "हामीले तिनका निम्ति केहि गरेनौं। अनि राजाले भने त्यहाँ आगनँमा को छ?"

४अनि हामान राज महलको बाहिरी आगनँ मा आउँदै थिए, आफूले बनाएको फाँसीमा मोर्दकैलाई भुण्ड्याउनु भनी राजालाई भन्नका निम्ति। ५त्यो जवान, राजाको सेवकले भने, "हामान आँगनमा उभिरहेकोछ।" अनि राजाले भने, "उसलाई यहां आउन देऊ।"

६हामान आए। अनि राजाले तिनलाई भने, "राजाले सम्मान गर्न चाहने व्यक्तिलाई के गर्नुपर्छ?"

अनि हामानले सोचे, "राजाले कसलाई म भन्दा अधिक सम्मान गर्न चाहन्छन?"

७त्यसर्थ हामानले राजालाई भने, "राजाले जसलाई सम्मान गर्न चाहनु हुन्छ, त्यस मानिसका निम्ति यस्तो

गर्नुहसि। त्यस मानिस को निम्ति राजा स्वयंले लाउनु भएको राजवस्त्र अनि एउटा घोडा जस माथि राजा चढनु भएको छ। तिनलाई दिनु होस्। ६ अनि उसको शिरमा एक राज मुकुट राखि दिनुहोस्। राजवस्त्र र घोडालाई राजाका एक कुलीन अधिकारीको निगरारीमा राखियोस्। राजाले जसलाई सम्मान गर्न चाहनु हुन्छ त्यस मानिसलाई तिनहरूद्वारा वस्त्र पहिराउन दिनुहोस् अनि तिनीहरूद्वारा तिनलाई घोडामा चढाएर शहरको चौरमा परेड गराइयोस्। अनि तिनको अघि तिनीहरू, त्यस मानिसलाई यसै गरिने छ, जसलाई राजाले सम्मान गर्न चाहनु हुनेछ भनि कराउनु।”

१०“तब राजाले हामानलाई भने, “चाडो, तिमीले अहिले भने भै वस्त्र अनि घोडा लेऊ राजाको द्वारमा बस्ने यहूदी मोर्दकैको निम्ति ती कुराहरू गरिदेऊ। तिमिले भनेका कुनै पनि कुरा गर्न नचुक।”

११ यसर्थ हामानले वस्त्र अनि घोडा तयार पारे तिनले मोर्दकैलाई वस्त्र पहिराई दिए। र तिनलाई शहरका चोक अनि सड़कमा परीक्रमा गराए मोर्दकैको अघि-अघि कराए, “त्यस मानिसलाई यसै गरिनेछ जसलाई राजाले सम्मान गर्न चाहनु हुन्छ।”

१२ त्यस पछि मोर्दकै राजाको द्वारमा फर्किए तर हामान आफ्नो घर तर्फ कुदे अनि लाजले आफ्नो शिर लुकाए। १३ तब हामानले आफ्नी पत्नी जेरेशलाई अनि आफ्ना साथीहरूलाई त्यहाँ भएको हरेक कुराको विवरण सुनाए। अनि उसका ज्ञानी साथीहरू र उसकी पत्नी जेरेशले उसलाई भने, “तिम्रो पतन जन्म-जात यहूदा मोर्दकै समक्ष शुरु भयो त्यसकारण तिमी उसको विरुद्ध खडा हुन सक्दैनौ सौँचैनै तिमी उसको अघि पतन हुनेछौ अनि नष्ट हुनेछौ।

१४ तिनीहरू तिनीसँग कुरा गरिरहेको बेला राजाका मानिसहरू आइपुगे। तिनीहरूले हामानलाई एस्तरले प्रदान गरेको भोज मा लगे।

हामानलाई भुण्डायो

७ यसकारण राजा र हामान रानी एस्तर को भोजमा गए। १२देको दिनमा जब राजाले दाखरस पिउदै थिए उनले एस्तरलाई भने, “तिमी जे पनि निवेदन गर्छौ, रानी एस्तर गर्देउ, त्यो तिमीलाई प्रदान गरिनेछ। तिमी जे चाहन्छौ, आधा राज्य पनि, तिम्रो लागि दिइछ भन तिम्रो विन्ती के छ?”

३ अनि रानी एस्तरले जवाफ दिइन्, “यदि तपाईंले मलाई मन पराउनु हुन्छ भने, मलाई मेरो जीवन दिनुहोस् यो मेरो निवेदन हो। ४ किनभने म र मेरा मानिसहरू विनाश हुन मारि र ध्वंश गरि बेचिएका छौं। यदि हामी कमरा स्वरूप मात्र बेचिएको भए म शान्त हुने थियो। म यस्तो तुच्छतामा राजालाई भञ्जट दिने थिईन होला। म चुपचाप भए पनि हुनेथियो

किनभने यस्तो अर्थ: दासत्व सच्चाईले राजाले राजालाई दुःखित नबनाएको भए पनि हुने थियो।”

५ अनि राजा अहासूरसले भर्केर रानी एस्तरलाई भने, “यो को हो अनि त्यो कहाँ बस्छ जसले यस्तो कुरा गर्ने भनि सोच्न सक्छ?”

६ अनि एस्तरले भनिन, “त्यो अभिन मान्छे, हाम्रो शत्रु यो दुष्ट हामान हो।”

हामान राजा अनि रानि समक्ष भयभीत भए। ७ अनि राजा क्रोधले उठे तिनी दाखरस छोडेर भोजबाट रजमहलको बाटीका मा गए। अनि हामान रानीसँग आफ्नो प्राणको भिक्षा माग्न उभिए, किनभने तिनले सोचें राजाको दण्ड ठूलो हुन्छ। ८ तब राजा बगैँचाबाट भोजन कोठामा फर्किदै थिए अनि तिनले हामानलाई एस्तर रानी पल्टिरहेको सोफामा लडिरहेका देखे। राजाले रिसाए भने, “म घरमा भएकै बेलामा तैले रानीलाई आक्रमण गरिरहेछस्।” जब ती वचनहरू राजाको मुखबाट निस्किए राजाका नोकरहरूले हामानलाई बन्दी बनाए। ९ तब हर्बोना, राजाको समक्ष सेवा गर्ने एक जना नपुंसकले भने, “राजालाई सावधान गराउनेमानिस मोर्दकैको निम्ति हामानले बनाएको ७५ फीट अग्लो फाँसी हामानको छत्मा खडा छ।”

राजाले भने, “त्यसलाई त्यो फाँसीमा भुण्डयाऊ।”

१० यसरी तिनीहरूले हामानलाई त्यही फाँसीमा भुण्डयाए जो तिनले मोर्दकैको निम्ति बनाएका थिए। अनि राजाको क्रोध शान्त भयो।

यहूदी जातीलाई सहायता गर्ने राजाको आदेश

८ त्यस समयमा राजा अहासूरसले रानी एस्तरलाई यहूदीहरूको शत्रु हामानको घर प्रदान गरे। अनि मोर्दकै राजाको समक्ष गए किनभने एस्तरले राजालाई मोर्दकैसित उसको के सम्बन्ध थियो बताएकी थिई। (सम्बन्धको अर्थ मोर्दकैले एस्तरलाई धर्म पुत्री रूपमा स्वीकार गरेको थियो।) २ तब राजाले औठी फुकालेर जो तिनले हामानकोबाट फिर्ता लिएका थिए। अनि तिनले त्यो मोर्दकैलाई दिए। तब एस्तरले मोर्दकैलाई हामानको घरको जिम्मा दिइन्।

३ अनि एस्तरले राजाको पाउमा भुकेर रूदै भनिन अगागी हामानको कुआदेश हटाइदिन राजासंग अनुरोध गरिन् हामानले जो षड्यन्त्र यहूदीहरूको विरुद्ध रचेका थिए।

४ अनि राजाले आफ्नो राजदण्ड एस्तर तर्फ फैलाए यसर्थ एस्तर राजाको समक्ष उभिइन्। ५ र तिनले भनिन्, “यदि राजालाई असल लाग्छ र मलाई मन पराउनु हुन्छ भनि मेरो विन्तीलाई स्वीकार गरिदिनु हुन्छ अगागी हम्मादाताको छोरा हामान द्वारा लेखिएको ती षड्यन्त्रका पत्रहरू पल्टाउनका निम्ति एक आदेश लेखियोस् ती पत्रहरू जो हामानले राजाका समस्त प्रदेशहरूमा भएका

यहूदीहरूको अस्तित्व मेटाउनको निम्ति लेखेका थिए। किनभने यदि मैले मेरा मानिसहरूले भोग्नु पर्ने त्यो यातना देख्नु पर्यो भने म कसरी सहन सक्छु! अनि यदि मैले मेरा कुलको विनाश देख्नु पर्यो भने कसरी सहनु?”

७अनि राजा अहासूरसले रानी एस्तर र यहूदी मोर्दैकैलाई भने, “मैले हामानको घर एस्तरलाई दिएको छु। अनि तिनीहरूले हामानलाई फाँसीमा भुण्डयाएका छन्। हामानले यहूदीहरूलाई मार्ने प्रयास गरेका थिए। ८अब राजाको अधिकार द्वारा यहूदीहरूको सम्बन्धमा तिमीहरूलाई जे असललागछ, तिमीहरू त्यो लेख। त्यसपछि त्यसलाई राजाको औंठी द्वारा लाल मोहर लगाई बन्द गरे। अनि राजाको नाउँमा लेखेर राजाको औंठिद्वारा मोहर बन्द गरिएको आदेशलाई उल्टाउन सकिदैन।” ९यसर्थ त्यति बेला तेस्रो महिनाको तेइसौं दिन, सिवानी महिनामा राजकीय लेखापालहरूलाई बोलाए अनि मोर्दैकेले भारत देखि कुरादेश सम्मका १२७ प्रान्तका शासक, राज्यपाल तथा न्यायपालहरूलाई दिइएको नयाँ आदेशहरू तिनीहरूको प्रत्येक जातिको लिपि, भाषा अनि यहूदीहरूको आफ्नो भाषा र लिपिमा लेखाइयो। १०अनि मोर्दैकेले राजाको नाउँमा आदेश लेखे र त्यसलाई राजाबाट लाल मोहर लगाई बन्द गरे अनि घोड़ामा चढाएर पत्रहरू पठाइदिए यिनीहरू राजकिय घोड़ाहरू थिए।

११राजाले हरेक शहरमा भएका यहूदीहरूका निम्ति जे अनुमति दिए मोर्दैकेले त्यही लेखे।

यहूदीहरूको साथ भेला हुने अनि आफ्नो जीवनको रक्षा गर्ने। जसले तिनीहरूलाई, तिनीहरूका केटा-केटिहरू अनि तिनीहरूका पत्निहरू लाई आक्रमण गर्ने कुनै पनि मानिस वा प्रदेशका कुनै पनि सैनिकलाई नष्टगर्ने, अनि नाम निशान मेटाइदिने अनुमति दिए राजाले तिनीहरूका शत्रुका सामान लुट्ने तिनीहरूलाई अनुमति दिए।

१२राजा अहासूरसका समस्त प्रदेशमा बाहौ महिनाको, अदारको महिनाको तेहौं यो लागु गरिनु पर्ने थियो। १३हरेक प्रदेशलाई आदेशको एक एक प्रति नियमको प्रतिलिपी दिनु पर्ने थियो। मानिसहरूलाई घोषणा गर्नु पर्थ्यो। १४यसर्थ, त्यसदिन यहूदीहरू आफ्ना शत्रुहरू माथि बदला लिनलाई तयार रहनु पर्थ्यो। राज-अश्व सवारहरू राजाको आदेश अनुसार सबै तयार थिए। व्यवस्था पनि शूशनको प्रासाद जिल्लामा प्रकाशित गरियो।

१५मोर्दैकेले नीलो अनि सेतो वस्त्रले बनाएको राजवस्त्र, पहिरेर, एक विशाल सुनौला मुकुट र सेतो सूतीवस्त्र अनि बैजनि वस्त्र पहिरेर मोर्दैके राजाको उपस्थिबाट गए। अनि शूशन शहरका मानिस कराए र खुशी मनाए। १६यहूदीहरूले त्यहाँ हर्ष आनन्द र अति नै खुशी मनाए थिए।

१७अनि हरेक प्रदेशमा, हरेक शहरमा, अनि हरेक स्थानमा जहाँ राजाका आदेश अनि व्यवस्था सुनिए यहूदीहरूका निम्ति आनन्द मनाई अनि एक भोजको आयोजन गरी विदा गरे। अनि त्यो भूमिका हरेक मानिसहरू यहूदी हुनथाले किनभने यहूदीहरूको डर तिनीहरूमाथि परेको थियो।

यहूदीहरूको बिजय

८ बाहौ महिना अर्थात आदरको महिनाको तेहौं दिनमा राजाको आदेश कार्यान्विन् गर्ने दिनआइपुग्यो त्यसदिन तिनीहरू माथि यहूदीका शत्रुहरूले प्रभुत्व हासिल गर्ने दिनथियो, त्यसलाई उल्टाइयो जब यहूदीहरूले आफूलाई विरोध गर्नेहरू माथि प्रभुत्व हाँसिल गरे। २राजा अहासूरसको सबै प्रान्तहरूलाई प्रहार गर्न आफ्ना शहरहरूमा भेला भए। अनि तिनीहरूलाई चोट पुख्याउनेहरूको विरुद्ध युद्ध गर्न भेला भए। कसैले तिनीहरूलाई बाधा दिएनन्। किनभने तिनीहरू सित भयभित थिए। ३अनि प्रान्तहरूका समस्त अधिकारीहरू, हाकिमहरू र राज्यपालहरू अनि ती सबै जसले राजाको निम्ति काम गर्थे। यहूदीहरूलाई सहयोग गरेका थिए। ४तिनीहरू मोर्दैकेसित डराएका थिए। किनभने मोर्दैके राजा महलमा एक मुख्य व्यक्ति थिए, अनि समस्त प्रान्तमा तिनको प्रभाव अनुभव गरिएको थियो किनभने मोर्दैकेका नै धेरै भन्दा धेरै शक्तिशाली मानिसहरू थिए।

५तब यहूदीहरूले तिनीहरूका शत्रुलाई मारेर नष्ट गरिदिए, तिनीहरूलाई तिनीहरूको तरवारहरूले नष्ट गरे। अनि तिनीहरूको विरोध गर्नेहरूसित तिनीहरूलाई जे इच्छा लाग्छ त्यही गरे। ६अनि शूशनको प्रासाद जिल्लामा यहूदीहरूले ५०० मानिसहरूलाई मारे। ७तिनीहरूले पर्शन्दाता, दल्पोन, अस्पाता, ८पोराता अदल्या, अरीदाता, ९पर्मशता, अरीशै, अरीदै अनि बैजाता। १०हम्मदाताका छोरा, यहूदीहरूका शत्रु हामानका दशजना छोराहरूलाई पनि मारे। तर तिनीहरूले कुनै सर-सामान लुटेनन।

११त्यस समयमा शूशनको प्रासाद जिल्लामा मारीएका मानिसहरूको संख्या राजालाई बताइयो। १२अनि राजाले रानी एस्तरलाई भने, “शूशनको प्रासाद जिल्लामा यहूदीहरूले दशजना हामानको छोराहरू लगाएत ५०० जना मानिसहरूलाई मारे। राजाका अन्य प्रान्तहरूमा तिनीहरूले के गरे तिमी सुन्न चाहन्छौ? जे सुकै तिमी माग्छौ त्यो मञ्जूर गरिनेछ। अनि तिमीले अरुनै कुराहरू चाहे पनि त्यो पूरा गरिनेछ।”

१३अनि एस्तरले भनिन् “यदि राजालाई असल लाग्छ भने शूशनमाबस्ने यहूदीहरूलाई आज तिनीहरूले जे गरे भोली फेरी त्यसै गर्ने अनुमति दिनुहोस् अनि हामानका दशजना छोराहरूलाई फाँसीमा भुण्डयाइयोस।

१४फेरि एस्तरले भने अनुसार-राजाले त्यसै गर्ने आदेश दिनु भयो, अनि शूशनमा विधान घोषणा गरियो। तिनीहरूले हामानका दशजना छोराहरूलाई भुण्डयाइदिए। १५अनि शूशनमा भएका यहूदीहरू फेरी भेला भए आदात महीनाको चौधौं दिनमा शूशनमा तिनीहरूले ३०० जना मानिसहरूलाई मारे। तर तिनीहरूले कुनै लुट-पाट गरेनन्।

१६अनि बाँकी अन्य यहूदीहरू, जो राजाका प्रदेशहरूमा बस्थे, आफ्नो जिवनको सुरक्षा गर्न, शत्रुहरूबाट विश्राम पाउन, आफ्ना विरोधीहरू जम्मा ७५,००० लाई मार्नका निम्ति एकत्रित भएका थिए। तर तिनीहरूले केही लुट-पाट गरेनन्। १७यो घटना प्रदेशहरूमा अदार महीना को तेहौं दिनमा घट्यो अनि चौधौं दिनमा तिनीहरूले विश्राम लिए। अनि तिनीहरूले त्यस दिन भोज अनि समारोहको दिन तुल्याए।

पूरीमको उत्सव

१८तर यहूदीहरू जो शूशनमा थिए तिनीहरू महिनाको तेरोँ अनि चौधौं दिनमा स्वयंलाई रक्षा गर्न एकत्रीत भएका थिए। त्यसपछि तिनीहरूले पन्ध्रौं दिनमा विश्राम गरे त्यसलाई भोज अनि उत्सवको दिन तुल्याए। १९यसले गर्दा बस्तीतिर शहरहरूमा बस्ने यहूदीहरूले अदार महिनाको चौधौं दिनलाई समारोह अनि भोजको हर्षित दिन तुल्याए अनि हरेकले उपहारहरूको आदान-प्रदान गरे।

२०अनि मोर्दकैले यी घटनाहरूको विषयमा लेखे अनि तिनले राजा अहासूरसका सबै प्रदेशहरू नजिक वा टाढा बस्ने सबै यहूदीहरूलाई पत्र पठाए। २१तिनले तिनीहरूका निम्ति अदार महिनाको चौधौं अनि पन्ध्रौंऔं दिनलाई वर्षे पिच्छे विदाको रूपमा पालन गर्ने प्रदर्श-रेखा स्थायी गर्नु भनी पत्रमा लेखे। २२यी विदाहरूलाई त्यो दिन विदाको रूपमा अलग गरियो जब यहूदीहरूले आफ्ना शत्रुहरूबाट विश्रामपाए, त्यो महीना तिनीहरूको शोकबाट खुशीको समारोहमा परिवर्तन भयो अनि त्यो दिन तिनीहरूको रूवाई खुशीयालीको दिनमा परिवर्तनभयो। यी दिनहरूलाई भोज अनि समारोहको दिन, उपहार आदान-प्रदान गर्ने दिन, अनि गरीबहरूलाई दान गर्ने दिन तुल्यउन अलग गरियो।

२३यसर्थ तिनीहरूले भर्खरै शुरू गरेको विदाको दिनलाई मोर्दकैले जे गर्नु भनि तिनीहरूलाई लेखेर दिएका थिए, त्यही रूपले मनाउन यहूदीहरू सहमत भए।

२४अगामी हम्मादाताका छोरा, समस्त यहूदीहरूका शत्रु हामानले यहूदीहरूको अस्तित्व मेटाउने षड्यन्त्र गरेका थिए। अनि तिनले “पुरीम” अर्थात चिट्टा पनि गरेका थिए, तिनीहरूलाई धम्किदिन र तिनीहरू को

अस्तित्व मेटाऊनू। २५तर जब एस्तर राजाको समक्ष गइन्। तिनले भने, “त्यो लेखिए को जस्तै तिनले यहूदीहरू प्रति योजना गरेका नराम्रो काम तिनी प्रतिनै गरियोस अनि तिनीहरूले तिनका छोराहरूलाई फाँसीमा भुण्डयाओस्।

२६-२७त्यसर्थ मानिसहरूले ती दिनहरूलाई “पूरीम” भने “पूरीम” नाउँको कारणले किनभने मोर्दकैले पठाएको पत्रहरूमा भएका प्रदर्श रेखा, यस घटनासंग सम्बन्धि थिए। तिनीले देखे र तिनीहरूमाथि प्रायःके घटयो त्यस कारण यहूदीहरूले आफू स्वयंमका निम्ति अनि आफ्ना कुलहरूका निम्ति र तिनीहरूका समस्त सन्तानहरूका निम्ति अनि जो जति व्यक्ति तिनीहरूसित मिल्छन् विदाको प्रदर्श-रेखालाई अभि पुष्टिगरे र स्वीकार गरे। प्रत्येक वर्ष निर्धारित समयमा व्यवस्थाद्वारा तोकिएका यी दुइ दिन विदा मनाउन कोही पनि चुक्नु पाउने छैनन्।

२८यो दिन प्रत्येक प्रान्त, प्रत्येक शहरभरि प्रत्येक वंश तथा पुस्ताले सम्भना गर्छन अनि मनाउँछन्। यी दुई दिन मनाउनु कहिल्यै पनि रोकिनु हुँदैन। यी दुई विशेष दिनको महत्व यहूदीहरूले आफ्ना सन्तानहरूलाई भन्न बिराउनु हुँदैन।

२९तब अबीहेलकी अनि यहूदी मोर्दकैकी छोरी रानी एस्तरले पूरीमको विषयमा पूर्ण अधिकार सहित देस्रो पत्र लेखिन्। ३०अब मोर्दकैले सबै यहूदीहरूलाई जो राजा अहासूरसका १२७ प्रान्तहरूमा बस्थे शान्ति र सुरक्षाको बधाई पत्रहरू पठाए। ३१मोर्दकैले ती विदाको निम्ति उचित समय तय गर्नका निम्ति पत्रहरू पठाएका थिए। जसरी यहूदी मोर्दकै अनि एस्तरले तिनीहरू माथि गुणा लगाएका थिए। जसरी तिनीहरूले तिनीहरू स्वयंमाथि र तिनीहरू का सन्तानहरू माथि उपवास बस्ने अनि खुबै विलाप गर्ने निर्देश दिएका थिए। ३२अनि एस्तरको वचनले पूरीमा उत्सवको प्रदर्श-रेखा निर्धारित गर्यो अनि ती पुस्तकमा लेखिए।

मोर्दकैलाई इज्जत गरे

१० त्यसपछि राजा अहासूरसले भूमि र समुद्र उपकुल माथि तिरो लगाए। अनि हरेक शक्तिशाली र महान कर्म राजा अहासूरसले गरे। २अनि मोर्दकैका महानकार्यको विवरण, जसलाई राजाले पदोन्नति प्रदान गरेका थिए के ती मेदिया अनि फारसका राजाहरूका इतिहासमा लेखिएका छैनन्? साँच्चै यहूदी अनि मोर्दकै राजा अहासूरसका दोस्रो राजा थिए। ३तिनी प्रभावशाली अनि तिनलाई सबै यहूदीहरू खुबै मन पराएका व्यक्ति थिए। तिनी आफ्ना मानिसहरूको कल्याण चाहन्थे अनि आफ्ना सबै सन्तानहरूका निम्ति शान्तिको सन्देश प्रदान गर्न चाहन्थे।